

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Children

کودکان

مرسل: «نشریه کودکان مقدمند»

مانلی. ص

۰۷ اگست ۲۰۱۳

یک یادداشت . . .

در رابطه با سخنرانی «ملاله» در مقر سازمان ملل دوست عزیز «مانلی» از خوانندگان و همکاران خوب «نشریه کودکان مقدمند» یادداشت کوتاهی برای من نوشته بود. ترجیح دادم، این یادداشت را هم در همین صفحه منتشر کنم. اگر شما هم در این باره نکته و نظری دارید، برای نشریه ارسال کنید. همین جا از «مانلی» عزیز تشکر می کنم و امیدوارم که گفت و گوی سازنده ای در این باره در نشریه داشته باشیم.

سیامک بهاری عزیز؛

سخنرانی «ملاله یوسف زی» در مقر سازمان ملل را دیدم و خواندم. خواستم کمی در مورد سخنرانی برایتان بنویسم. اگر مایل بودید، چاپ کنید.

ترور «ملاله» او را تبدیل به چهره ای جهانی و نماد مقاومت در برابر اقدامات متحجرانه گروه طالبان در منع تحصیل دختران و زنان در پاکستان و افغانستان کرده است.

«ملاله» را دیدم که سخنرانی خود را با نام خدا شروع کرد و قبل از هر چیز از کسانی که برای بهبودی او دعا کرده بودند، تشکر کرد. سپس با اشاره به شالی که سر و بدنش را پوشانده بود، از بی نظیر بوتو که زمانی از او به عنوان مادر طالبان نام برده شد، یاد کرد.

از زنده دقیقه سخنرانی، یازده دقیقه اش را به تبلیغ و تمجید از دین اسلام و کتاب قرآن و پیامبرش محمد اختصاص داد. دقایقی از حرفهای شیرین حق طلبی و برابری و آزادی خواهی زیر چادر خونین اسلام، گذشت. او را نگاه می کردم که زیر هیجده سال هست و چنان وجودش و ذهنش از مذهب پر شده که بسیار با اعتماد به نفس و پرشور از اسلام به عنوان دین صلح نام می برد و بالاخره هشت دقیقه آخر را به دفاع از حق تحصیل کودکان پرداخت و پس از تشویق های خشنود حاضرین به انشای خوش و خوبش پایان داد.

از خودم پرسیدم: او که معتقد است آموزش تنها راه حل است، از چطور آموزشی صحبت می کند؟ آموزش اسلامی؟

نمی دانم اما همیشه از این "اسلام خوش خیم" پشتم می لرزد!

من که تمام کودکی و جوانی خود را میان آزار روحی و جسمی "دین مهربان اسلام" گذرانده ام، شاید حق داشته باشم که این سخنرانی ها هیچ به دلم ننشیند!

باز از خودم پرسیدم: اگر این همه آوازهای خوش در مورد مذهب سر نمی داد باز هم به مقر سازمان ملل راه می یافت؟ آیا «آمینه» معترض تونسسی و امثال «آمینه» هم به چنین جاهائی دعوت خواهند شد؟ آنها هم خیلی حرفها برای گفتن دارند.

در آخر، من هم مثل دیگران آرزوی داشتن حق تحصیل رایگان بدون تبعیض جنسیتی را برای همه کودکان در همه جای دنیا از جمله ایران، پاکستان و افغانستان دارم و امیدوارم که روزی همین کودکان، مبارزانی همچون «ملاله» را از اشتباهات شان آگاه کنند.

منبع: نشریه کودکان مقدمند، شماره ۱۰۶